

Amics de la Sardana

SETEMBRE
VILANOVA I LA GELTRU

**de l'Agrupació
Excursionista
TALAIA**

La nit de Leonora Milà

I que bé sonaven les notes de les tres sardanes de Nora Milà en la nit del 2 d'Agost d'enguany, estrenades a la Plaça de la Vila nostra!

Talment semblaven notes sorgides en el bell mig d'una plaça pairal, d'un jardí conventual o d'un raconet qualsevol de les nostres contrades penedesenques, de la planúria ausetana o la pessebrística Garrotxa, on un hom tan bé s'hi sent, sota el rumoreig de la brisa tardoral escoltant el cantusejar dels ocells, fita la mirada en un rierol o acariciant-nos l'aigua fresquívola i de bon tast d'una font boscana, com tantes n'hi ha per les nostres muntanyes i que porten noms de sentor poètica.

Quin gaudi per Nora Milà la nit de l'estrena de les seves tres sardanes, una d'elles dedicada al fillet Bernat.

Quina il·lusió sentiria aquella Noreta de fa vint-i-cinc anys, com autora sardanista.

Certament que amb l'estrena de les seves sardanas sembla que Nora Milà sigui més nostra, més vilanovina de soca-rel, pel fet que la sardana és com una rotllana blava, ungida de cel, que t'uneix al llinatge de la Catalanitat més genuïna fent-te sentir l'alt honor d'ésser català entranyablement arrelat al cep del nostre poble.

Nosaltres, en copsar les notes de les tres sardanes de Nora Milà, gaudírem d'un goig inefable pensant que eren concebudes per la ja famosa Leonora Milà que ha traspassat les fronteres dels èxits més esponerossos des d'aquesta planúria vilanovina que fa 25 anys va despertar la gran expectació amb el seu primer Concert de música clàssica, i que avui —és un dir— feia la revàlida amb música tan entranyable al poble català com és la sardana, la dansa dels catalans d'ahir, d'avui i de sempre.

J. A. Montaner i Alcover

D'un “vell” a un “jove”

Benvolgut: Com que el que a tu et passa és el fet de molts joves com tu, crec que t'he de repetir per escrit la resposta que et vaig donar cara a cara. Així, tu, sense saber-ho, faràs un bé a través meu —crec jo— a tants i tants altres que es troben en la teva situació.

Tu, aquell dia que hi havia audició de sardanes a la Plaça de la Vila, em vas dir, amb el teu aire mig irònic mig perdona-vides, que no comprenies com un vell com jo encara puntejava la sardana i hi disfrutava.

Tu, com tants d'altres, que estan en la plenitud de la joventut —suposo que encara no has fet els teu vint-i-tres anys—, em fa l'efecte que vius aquesta vida teva de prestat. No sou vosaltres que viviu. Es el res que és dintre vostre i que, com el més fatídic cranc, us va matant, ja des dels primers dies, malgrat que us deixi quedar sobre la terra anys i panys. L'home està compost de cos i d'ànima. Es això els que ens diferencia dels animals. D'aquest cos i d'aquesta ànima en neix l'esperit humà. En els animals tot és matèria. En els homes tot és esperit. Des d'engendrar un fill fins a la construcció d'una màquina de tren. Però vosaltres sembla com si d'esperit no en tinguéssiu. No us sura per cap lloc. No se l'entreveu.

Vas arreu, ben avorrit, amb una cara llarga, el cos arriat, a pas lent, com si fossis ja un jubilat. Quan passes per la rambla i sents la remor de la cobla, t'acostes a la plaça. Com un autòmata. Hi vas a treure el cap. Penses que és una estupidesa com una altra. I et quedes discretament en una tercera o quarta fila d'espectadors, rera de pares i avis que s'ho contemplen tots contets i amb els ulls il·lusionats. Ells poden ésser vells d'anys; tu n'ets d'esperit. Estàs tot estàtic, les mans a les butxaques, amb una faç de sonàmbul, rígid. Qua nt'hi veig em fas pena. Tan jove i haver acabat així! No entens res de res del que toquen, ni com ho toquen ni què expressa. Només sents que la cobla fa fressa. Mires la rotllana, allargant el coll, com els ànecs, per damunt de les espatlles dels del davant, i quan n'estàs cansat te'n tornes a passejar la teva còrpora, la teva silueta encantadora.

Tu em vas dir que no comprenies que un vell com jo i com alguns altres, “encara” ballàvem sardanes i ens hi donàvem amb tot el cor.

Tu, amic envellit en plena joventut, no has penetrat el més mínim la condició humana. Dóna tota la impressió que visquis en un interior camp de concentració. Estic convençut que als camps nazis d'extermini els qui tenien la dalla de la mort al clatell tenien una alegria íntima més profunda del viure que no pas tu.

Portes la màscara del fàstic a la perfecció. No cal pas que et disfressis el dissabte de Carnaval. Quan et vegin, diran: “Mira, que bé que ho expressa! Es la demostració del que hom és quan dintre seu no té cap delit que li faci superar la bèstia”.

La vida és per ésser expremuda. I tu, el suc preuat de la taronja de la vida el deixes arraconat, el l'ences. Fas caca, pix i non. I no gaire cosa més. Treballes, mires, camines, respire, sense cap objectiu. Tu, no cal que envelleixis; ja hi has arribat. Queda't tal com ets i seràs una imatge de les persones xacroses, dels ancians que esperen l'últim truc. I encara només d'alguns.

A tu no et cap que un home ja madur pugui disfrutar ballant sardanes al costat d'altres persones, grans o joves. Demostres que no entens l'essència de la vida ni el joc que ella comporta ni saps perquè som a la terra, ni saps res del país del qual formes part, per més que en siguis una crosta ressecada.

No, no tothom balla sardanes. Ni cal. Però t'aseguro que a la gran majoria de gent nascuda en aquest clap de terra nostra, la sardana produeix una vibració en el seu esperit. És igual; també la ballen. La sardana, ballada o escoltada, és un crit que clama la vida. No d'uns joves en particular, com si fos un ball més d'aparellament. Manifesta la joia de viure i, a la vegada —tanta és la bellesa que d'ella es desprèn— és una escola de filosofia plantejada al mig de la plaça, és un consol enmig dels malfats que acompanyen l'existència d'una persona i d'un poble. Per això veuràs que els estrangers intel·ligents que ens visiten resten estupefactes davant del fet que aquí en aquest racó del Mediterrani es desenvolupi aquesta dansa tan plena d'harmonia, de mesura, de gaudi, que és de tots, que tots hi caben.

Per estimar la sardana s'ha de començar per ésser plenament home. I això no és cap producte que vingui de l'exterior. Es té o no es té. Es, podríem dir, una Gràcia que ens ha estat atorgada. L'hem de buscar, l'hem d'augmentar. Però, malament, quan no portem el gèrmèn vital dintre.

Ànec, treu-te la màscara que t'ofega. La seriositat no és l'avorriment. Enmig de la gran joia de la sardana hi ha una gran seriositat de vida. Vivim, m'entens. Això és tot. La teva manera d'enfocar la vida —que la tens completament desenfocada— només porta a la desesperació. Quan vegis un home madur que balla sardanes, no correis a fer judicis de mestre-tites rovellat. Para't, dedueix. Potser trobaràs. Potser, de mica en mica, t'adonaràs que ells, malgrat els anys, són la vida que reventa de tan plena, dintre la mesura de cadascun d'ells. Perquè ells, ballant o no —que el ball només és la culminació d'una infantesa i d'un goig que no cessa— sempre són el testimoniatge d'una plenitud humana. No te'n càpiga dubte.

Examina't; abandona la teva negror. Vius dintre un gran túnel, esquerdat, sense cap clariana. Quedaràs orb i ofegat. Llàstima de vida, llàstima de mare.

AUDICIO DEL MES

Tindrà lloc el dia 6 de setembre, a dos quarts d'onze de la nit, a la Plaça de la Vila, per la cobla Sitgetana.

ANIVERSARI DE LA COLLA VOLERANY

El dia 22 de setembre farà un any que es va estrenar a Tarragona. Per celebrar-ho hi haurà com a acte més destacat, una audició de Sardanes el mateix dia a la nit, a les deu, a la Plaça de la Vila per la cobla "La Principal del Camp".

Concurs de Colles a Vilanova

El passat dia 10 d'agost, tingué lloc a la Plaça de la Vila el VI Concurs de Colles, organitzat pels companys de la colla "Dansaires Vilanovins", que aquest any va anar a càrrec de la cobla "La Principal de Terrassa". Hi varen pendre part colles de diversos punts de Catalunya.

Quedaren classificades en els primers llocs les següents:

Bàsic Zonal "D" grans: La Lira, del Vendrell

Bàsic Zonal "D" juvenils: Humor i Alegria, de Vilanova i la Geltrú

Bàsic Zonal "D" infantils: Petits Vilanovins, de Vilanova i la Geltrú

Lliures grans: Ametller, de Barcelona

Lliures juvenil: Sang Catalana, de Barcelona

Lliures Infantils: Petits Montserratins, d'Igualada

Cal destacar la bona organització en què va transcorre tot el concurs. La nostra enhorabona.

Activitats de la Colla Volerany

Dia 29 de juny: Al migdia, concurs al barri de Sant Pere i Sant Pau, a Tarragona. Cobla "La Principal del Camp".

Tarda: Concurs a Reus. Cobla "La Principal del Camp".

Dia 13 de juliol: Concurs a Vic. Cobles "Luïsos i Genisenca". Era el seu 50 concurs de colles Sardanistes.

Dia 18 de juliol: Aplec a Ripoll. Cobles Montgrins, Selvatana, Amoga, Caravana i Ciutat de Girona.

Dia 20 de juliol: Aplec a Perelada. Cobles Ciutat de Girona, Barcelona i Selvatana.

Dia 25 de juliol: Concurs a Creixell. Cobla "La Principal del Camp".

Dia 27 de juliol: Exhibició de colles a Sitges. Cobla Sitgetana.

Dia 10 d'agost: Concurs a Vilanova i la Geltrú. Cobla "La Principal de Terrassa".

Dia 17 d'agost. Matí, Concurs a Santa Coloma de Queralt. Cobla "La Principal del Camp".

Tarda, Exhibició de colles a Sant Quintí de Mediona. Cobla Melodia.

Nit, Concurs de colles a l'Almunia. Cobla Barcelona.

OPTICA

HOLANDESA

Lentes de contacte
Aparells per a sords
Fotografia

Plaça Alcàzar de Toledo, 6
Tel. 893 41 69
(Tocant a Plaça Ajuntament)

MATALASSERIA
MECÀNICA

VÍDUA DE
J. MONTESÓ

Despaix : Caídos, 23
Magatzem : Unió, 24
Telèfon 893 08 77

FLORISTERIA

EL CAMPANAR

P. Bernet

OBSEQUIS FLORALS

Garantia del bon gust

Plaça Rectoria, 4

Tel. 893 14 66

BYRME

Aigua, 4 - Tel. 893 00 11

**Bobinatge i reparació
de motors elèctrics**

Recanvis d'origen de les més conegudes marques
BERRENS - TAURUS - MOULINEX - TURMIX - DESIREE
JATA - SOLAC, etc.

Servei oficial de

BRAUN - TORNADO - HISPANO SUIZA

CAMISERIA

CALSERRA

Gral. Mola, 28
Tel. 893 27 92

TEIXITS

BAIG

LES NOVETATS
DEL MOMENT

Carrer del Aigua n.º 28